

Sygn. akt II KK 19/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Jerzy Grubba

Protokolant Marta Brylińska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Barbary Nowińskiej,

w sprawie **M.D-B.**

skazanej z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 10 maja 2018 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanej (PK IV Ksk [...].2017),

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego [...] w W.

z dnia 29 stycznia 2016 r., sygn. akt III K [...]/15,

**uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia
o karze i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu [...] w W.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 29 stycznia 2016 r., w sprawie o sygnaturze akt III K [...] /15, Sąd Rejonowy [...] w W., uznając, na podstawie zebranego w postępowaniu przygotowawczym materiału dowodowego, że przeprowadzenie

rozprawy nie jest konieczne, albowiem okoliczności czynu i wina oskarżonej M.D-B. nie budzą wątpliwości, na podstawie art. 500 § 1 i 3 k.p.k. uznał oskarżoną za winną tego, że „w dniu 21 marca 2012 r. w W. przy ul. [...] 126 na terenie punktu sprzedaży [...] , działając z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem „L..” S.A. w postaci pieniędzy w kwocie 3604 zł, poprzez zawarcie umowy pożyczki gotówkowej o nr [...] oraz nierzetelnego oświadczenia ustnego co do uzyskiwanego dochodu, co miało istotne znaczenie dla udzielenia w/w pożyczki i wprowadziło osoby działające w imieniu „L..” S.A. w błąd, co do zamiaru i możliwości spłaty zaciągniętego zobowiązania”, tj. popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. i za to na mocy powołanego przepisu skazał ją, zaś na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. wymierzył jej karę 300 stawek dziennych grzywny, określając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych każda.

Wyrok uprawomocnił się w dniu 25 lutego 2016 r.

We wniesionej na „niekorzyść” skazanej kasacji, zaskarżając wyrok w całości, Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenia przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 502 § 1 k.p.k., polegające na orzeczeniu wobec M.D-B. w postępowaniu nakazowym kary grzywny 300 stawek dziennych, a więc w wysokości przekraczającej przewidzianą w tym przepisie, w dacie orzekania, wysokość - tj. 100 stawek dziennych”.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu [...] w W. do ponownego rozpoznania.

Na rozprawie kasacyjnej prokurator oświadczył, że popiera kasację, jako wniesioną na korzyść skazanej i wniósł o uchylenie wyroku w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu [...] w W. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego jest zasadna, ponieważ wyrok Sądu Rejonowego zapadł z rażącym naruszeniem art. 502 § 1 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie orzekania przez ten Sąd.

Odniesienie się do podniesionego zarzutu wymaga jednak poczynienia kilku uwag wstępnych. Po pierwsze, za oczywiście błędne uznać należy określenie kierunku zaskarżenia. Gdyby przyjąć, że kasacja rzeczywiście wywiedziona jest na niekorzyść skazanej, to jej wniesienie nastąpiło z naruszeniem terminu wskazanego w art. 524 § 3 k.p.k. (wyrok nakazowy uprawomocnił się w dniu 25 lutego 2016 r. (k – 92), a nie w dniu 25 lutego 2017 r., jak błędnie wskazano w uzasadnieniu kasacji, a nadzwyczajny środek zaskarżenia wniesiono do Sądu Najwyższego w dniu 10 stycznia 2018 r.). W rzeczywistości jednak nadzwyczajny środek zaskarżenia wniesiony został na korzyść skazanej. Skarżący nie kwestionuje bowiem dopuszczalności rozpoznania sprawy w postępowaniu nakazowym, kasacja nie zawiera żadnego zarzutu wskazującego na naruszenie przepisów regulujących pozytywne i negatywne przesłanki trybu nakazowego (art. 500 i 501 k.p.k.). Oznacza to, że zważywszy na treść art. 536 k.p.k. nakazującego rozpoznanie kasacji w granicach zaskarżenia i podniesionych zarzutów, kwestia dopuszczalności rozpoznania sprawy w postępowaniu nakazowym nie może być przedmiotem kontroli Sądu Najwyższego. Po drugie, w związku z tym, że zarzut kasacyjny ogranicza się do zakwestionowania rozstrzygnięcia co do wysokości wymierzonej skazanej kary grzywny, żądanie uchylenia zaskarżonego wyroku w całości nie znajduje uzasadnienia.

Na podstawie przepisu art. 502 § 1 k.p.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 14 kwietnia 2016 r., wyrokiem nakazowym Sąd mógł orzec m.in. grzywnę w wysokości do 100 stawek dziennych. Treść zaskarżonego wyroku nie pozostawia żadnych wątpliwości, że wymierzając skazanej karę 300 stawek dziennych grzywny, Sąd Rejonowy [...] w W. dopuścił się rażącego naruszenia prawa procesowego, tj. art. 502 § 1 k.p.k., albowiem orzekł karę grzywny w wymiarze przekraczającym górną granicę zakreśloną tym przepisem. Zaistniałe uchybienie miało niewątpliwie charakter rażący i w oczywisty sposób wpłynęło na treść zaskarżonego wyroku.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu [...] w W. do ponownego rozpoznania. Przy ponownym rozpoznaniu Sąd będzie zobowiązany do ukształtowania swojego rozstrzygnięcia z

uwzględnieniem obowiązującego prawa, nie tracąc przy tym z pola widzenia okoliczności, że kasacja wywiedziona została w istocie na korzyść skazanej i jej uwzględnienie nie może doprowadzić do pogorszenia sytuacji skazanej.

ał